

סדר ה'למוד ליום כ"ב אלול:

סדר לקוטי מוהר"ן הי"מ:

וכשבא משה לפרעה כה אמר ה' אלקי העברים שלח עמי ויעבדוני אלקי העברים היינו אלהותו ואורו שצמצם לצדדין וזה לשון עברים לשון עבר הנהר ועל שם זה אנו נקראים עברים שאנו משליכים כל החכמות ודבקים בהש"י לבד באמונה לבד ומשה בא לפרעה כדי להכניע אותו כנ"ל וזהו עד מתי מאנת לענות מפני ועיקר הדבר שלח עמי כנ"ל כי אם מאן אתה לשלח וכו' מביא מחר ארבה בגבולך ארבה זה בחינת הצמצום כמו ארבה דלבושי' מני' וביה כן הצמצום והסתרת והלבשת אורו הוא מיניה וביה היינו כי אפילו הה [ההלבשה] הי' בחכמה נמצא כי הכל אחד הוא [דגם הצמצום של] החלל הפנוי הכל אלהותו אבל עכשיו אין [יכולת] בידינו להבינו כי תיכף כשאנו אומ [אומרים] שסילק אורו זה מורה כי אינו הוא שם ותיכף כשאנו אומרים שיש שם חכמתו קשה להבין הצמצום והחלל כי אין כאן חלל אבל לעתיד יתקיים ולא יכנף עוד מוריד שיתגלה שכל של חידוש העולם שכל ההסתרה והצמצום וזה מחר היינו לעתיד כמו ולמחר לקבל שכרם וזה מביא מחר היינו לעתיד ארבה בגבולך היינו גבולך שהוא בחינת חלל הפנוי יתגלה שם לעתיד הארבה היינו ה דם דלבושי' מני' וביה וזה וענתה בי צדקתי ביום מחר כי תבא על שכרי היינו לעתיד יענה ר [ויסביר] לי תרוצים על כל הספיקות וזה צדקתי היינו לבושין והסתרה וצמצום כמו צדק לבשתי וזה וענתה כמו ענה כסיל שתען ותשיב לי תירוץ על כל הספיקות צדקתי שהן לבושין שלי הן

ישיבו לי על לבושין והצמצום של השי"ת.

וזהו שלפעמים נעשה כל זה בין הצדיקים כי הם בוראים עולמות כמובא לאמר לציון עמי אתה וכו' והצדיקים הם נמשכים כל אחד ואחד לצד אחד זה מושך לכאן וזה לכאן וזה בחינת צמצום האור לצדדין כדי שיתהווה בתוך החלל הנשאר בין החכמים איזהו התהוות וזה שמעון בנו אומר כל ימי גדלתי בין החכמים ולא מצאתי לגוף טוב משתיקה בין החכמים דייקא שאינם באחדות וכל אחד נמשך לצד אחד וטוב לזה שתיקה כנ"ל היינו בחינת משה שהוא כבוד פה כנ"ל שעל ידו נכנעים אפיקורסית שנזרקה על בני אדם מחמת שרואים מחלוקת בין החכמים וזה הפירוד שביניהם זה בחינת חלל הפנוי הנ"ל ולא המדרש עיקר אלא המעשה היינו אעפ"י שאם היו החכמים באחדות היו מחדשים חדושי דרשות אבל דע שאז היו בבחינת התפשטות אור אין [סוף] ובהתפשטות אור אין סוף אי אפשר להתהוות שום התהוות וזה לא הרש עיקר אלא המעשה היינו שיעשה איזהו התהוות בתוך הצמצום וכל המרבה דברים מביא חטא כי אחר הצמצום נעשה ע"י דיבוריהם איזהו התהוות ואפי' ע"י שיחת חולין שלהם ואפילו מאלו שכל [אחד] דיבר על חבירו החכם נעשה איזהו התהוות ומרבו דיבורם מזה בא התהוות הקליפות כמו שנתהווה הקליפות מרבויו אור שלא יכלו הכלים לסבול ונפלו ונשברו כן מרבויו דבורם של החכמים מביא חטא היינו בחינת חכמות שיש בהם מעט קדושה כנ"ל וזהו שמעון בנו אומר, אומר זה בחינת ולמען תספר, בנו זה בחינת רחמנות הנ"ל, שמעון, זה בחינת באזני היינו בחינת הבחנה [כנ"ל:]

(ע"כ מצאתי מכת"י רבינו ז"ל מהתורה בא אל פרעה שנדפסה בספר בס"ד והדפין

היו קרועים ושרופים מהצדדין ובאיזה מקום לא נמצא כ"א חצי דף והעתקתים אות באות ובמקום החסר רשמתי סימן כזה ובקצת מקומות שניכר החסרון הצגתי בתוך שני חצאי לבינה כנ"ל):

זה מצאתי מכתיבת ידו הקדושה מהתורה אמר רבי עקיבא כשתגיעו לאבני שיש טהור הנדפס בסי' נ"א-אך לא מצאתי ההתחלה ומה שמצאתי העתקתי וזהו:

כי אם אין טומאה אין צריך טהרה כי אל טומאה שייך טהרה כ"ש וטהרתם מכל טומאותיכם ודרך הטהרה יכולה לתקן את עצמה והטומאה שהיא השקר היא מחמת הריחוק מאחד כי עיקר הרע הוא מחמת הריחוק מאחד כי הרע הוא נגדיות הוא נגד רצונו של אדם ונגדיות אין שייך באחד אלא בשנים שאחד מתנגד לשני אבל באחד אין שייך נגדיות נמצא שאחד הוא טוב וזה שאמרו חז"ל ביום ההוא יהי' ה' אחד אטו האידנא לאו הוא אחד אלא לעתיד (כולא) [כולו] הטוב עיין שם ואחד הוא אמת כי אמת הוא אחד למשל כשאומרים על כסף שהוא כסף הוא אמת והשקר הם רבים כי כשאומרים על כסף שהוא זהב הוא שקר גם כשאומרים שהוא נחושת הוא שקר גם כשאומרים עליו שאר דברים זה כולו שקר נמצא שהאמת הוא אחד והוא טוב ובשביל זה שפת אמת תכון לעתיד כי אז יהי' ה' אחד ואז יתבטל הרע היינו ההתנגדיית כ"ש לא ירעו ולא ישחיתו וכו' וגר זאב עם (גדי) [כבש] וזה בחינת מי יתן טהור מטמא (הלא) [לא] אחד כי יומתק הטומאה בשורשה שהיא הטהרה וקודם הבריאה כשהיו ישראל בכח אצל הקב"ה באחדות עם הקב"ה כביכול כמו הבן שהוא בכח אצל האב קודם ההזרעה והוא באחדות עם אביו ואז בוודאי אין רע ואין שקר ואין טומאה ואז כולא טוב וכולא אמת וכולא אחד וכולא קודש כי אפילו טהרה אין שייך כי לשון טהרה שייך

זֶה נִתְחַזְקְתִּי קֶצֶת וְנִכְנַסְתִּי עַד מְקוֹם הַלֵּל הַזֶּקֶן אֲשֶׁר מְקוֹמוֹ
 נִסְגָּר, וְשָׁם שָׁפַכְתִּי שִׁיחָתִי קֶצֶת בְּהִתְעוֹרְרוֹת וְאַחַר כֵּךְ בָּא עָלֵינוּ
 שְׂמֵחָה שָׁם וְהִתְפַּלְּלָנוּ שָׁם מִנְחָה בְּשִׂמְחָה וְרָצִינוּ לִילָךְ מִשָּׁם
 לְמַעַרְתַּת שְׂמַאי אֲבָל הָאֲנָשִׁים עֲכָבוּ אוֹתִי וְגַם הֵייתִי עַל קֶבֶר
 הַתְּנָא רַבִּי יִצְחָק שְׂמֵנָח בְּחֵצֵר שֶׁל רֵשֶׁב"י:

קָמָה בְּחֻזְרָה מִמִּירוֹן לְצַפֵּת הָיִינוּ עַל קֶבֶר רַבִּי בְּנִימִין בֶּן יִפְתָּה וְעַל
 קֶבֶר הַתְּנָא רַבִּי יְהוּדָא בֶּר אֱלֻעָאִי וְרַבִּי אֱלֻעָאִי אָבִיו וְלֹא זָכִיתִי
 לְהִיזוֹת עַל קֶבֶר רַבִּי כְּרוּסְפָדָאִי הַסְמוּךְ לְשָׁם גַּם בְּהַלִּיכָה לְמִירוֹן
 הֵייתִי עַל קֶבֶר ר' יוֹסִי דְמֶן יוֹקְרָת:

קָמוּ בְיוֹם חַמְיָשִׁי נָסַעְנוּ לְטַבְרִיָּה וּבָאנוּ לְשָׁם לְעֵת עֶרֶב וְגַם שָׁם
 הָיָה שְׂמֵחָה גְדוֹלָה, וְקָבְלוּ אוֹתָנוּ גַם שָׁם בְּכַבוֹד גְּדוֹל:

קָמוּ בְיוֹם שֵׁשִׁי הֵייתִי עַל הַבַּיִת הַחַיִּים עַל קֶבֶר ר' נַחֲמָן
 מִהוֹרֵי דְנָקָא וְרַבִּי מְנַדִּיל וַיִּטְפְּסֶקְר וְרַבִּי אֲבָרְהָם קְלִיֶּסְקִיר וְהָרַב
 מִשְׁפִּיטִיּוֹקָא וְשָׂאָר צְדִיקִים נוֹרָאִים מִשָּׁם הָלַכְנוּ וּבָאנוּ לְמַעַרְתַּת רַב
 בְּהֵנָּא וְתַלְמִידָיו מִשָּׁם הָלַכְנוּ וּבָאנוּ עַל קֶבֶר הַתְּנָא ר' מֵאִיר בְּעַל
 הַיָּם, וְנִתְעַכְּבְנוּ בְּכָל זֶה עַד אֵיזָה שָׁעוֹת אַחַר חֲצוֹת מִשָּׁם נִכְנַסְנוּ
 וְרַחֲצָנוּ בְּחַמֵּי טַבְרִיָּא גַם הָיִינוּ עַל קֶבֶר ר' יְרֵמְיָה שֶׁנִּקְבַּר מְעַמְד
 כְּמוֹ שְׂאֵמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל (יְרוּשְׁלָמִי כְּלָאִים פ"ט ה"ג) וְעַמְדָנוּ בְּטַבְרִיָּא
 בְּבֵית ר' דָּוִד בְּהָרַב מִחֲמַלְנִיק וְשָׁבְתָנוּ שָׁם הַשְּׁבֵת קִדְשׁ בְּשִׂמְחָה:

קָמָה בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת הֵייתִי עַל חֲתָנָה וְשִׂמְחָנוּ שָׁם:

קָמָה בְיוֹם שְׁנֵי פָרָשַׁת חֶקֶת הָיִינוּ עַל צִיּוֹן ר' עֲקִיבָא וְעֶשְׂרִים
 וְאַרְבָּעָה אֲלָף תַּלְמִידָיו שְׂמֵנְחִים בְּאוֹתוֹ הָהָר הַגְּבוּהָ, וּבְרֵאשׁוֹ צִיּוֹן
 רַבִּי עֲקִיבָא, וּכְנַגְדּוֹ מְעַרְהָ שֶׁל אִשְׁתַּת רַבִּי עֲקִיבָא, מִשָּׁם חֲזַרְנוּ
 וְהָלַכְנוּ עַד שְׂבָאנוּ לְמַעַרְתַּת ר' חֵיָא וּבְנָיו וְחֲזַרְנוּ לְבֵיתָנוּ:

קָמוּ בְיוֹם ג' הָיִינוּ עַל קֶבֶר רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן זַפְּאִי וְתַלְמִידָיו, וְאַצְלוּ

זֶה זֶה וְלֹא יַעֲבֹר

ה'רנ"ג
זֶה זֶה וְלֹא יַעֲבֹר יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

בְּסֻמוֹךְ מִנְחָה בְּצַד אֶחָד ר' יוֹחָנָן מָרָא דְאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל, וּמִצַּד
הַשְּׁנַי רַב אַמִּי וְרַב אַסִּי וְשָׁם בְּסֻמוֹךְ מִנְחָה בְּעַל הַשְּׁלָ"ה:

קָנָא בְּיוֹם רַבִּיעֵי הָיִינוּ עַל קַבְרֵי הַנְּשִׁים הַצְּדֻקְנִיּוֹת אֲשֶׁר מְקוֹמָם
רְחוֹק מִהָעִיר קִצָּת וְהֵם, אֱלִישָׁבַע בַּת עַמִּינָדָב, וְצַפּוֹרָה אִשְׁת
מֹשֶׁה, וְיוֹכָבֵד אִם מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן, וְחַלְדָּה הַנְּבִיאָה, וּבְלָהָה, וְזַלְפָּה
וְאַבִּיגַיִל, וְיֵשׁ אֲוֹמְרִים גַּם אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וְיֵשׁ חֲלוּקֵי דַעוֹת עַל קִצָּת
מִהַנְּזֹכֵר לְעֵיל, אֲבָל עַל כָּל פָּנִים לְפִי דַעַת כָּלָם מְנַחִים שָׁם הָרַב
מִהַצְּדֻקְנִיּוֹת הַנְּזֹכְרוֹת לְעֵיל אֲשֶׁרֵי לָהֶם:

קָנָב בְּיוֹם חֲמִישֵׁי חֲזַרְתִּי וְחָלַכְתִּי עַל מְעַרְת רַב כְּהֵנָּא וְתַלְמִידֵיו:

סֵדֶר לְקוּטֵי עֲצוֹת הַיּוֹמִי:

טו לְדַבֵּר עִם חֵבְרוֹ בְּמוֹסָר וְיִרְאַת שָׁמַיִם וּלְעוֹרְרוֹ לְתִשׁוּבָה, הוּא
תִּקּוּן קָרִי (שם).

טז צָרִיד לְתִקֵּן גַּם כָּל הַחֲטָאִים שֶׁעָשָׂה בְּשׁוּגְגָה, וְעַל-יְדֵי זֶה זֹכִין
לְשִׁלְמוֹת לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ, שֶׁהוּא בְּחִינַת תִּקּוּן הַבְּרִית (שם יט).

יז דַּע כִּי תִשׁוּבָה הִיא לְהָשִׁיב הַדָּבָר לְמָקוֹם שֶׁנִּטַּל מִשָּׁם, דְּהֵינּוּ
לְהָשִׁיב וּלְהַחֲזִיר הַדָּבָר לְאִשְׁרֵשׁוֹ, וְשָׂרֵשׁ כָּל הַדְּבָרִים הִיא חֲכָמָה,
לְכֵן צָרִיד כָּל אֶחָד לְשַׁמּוֹר אֶת חֲכָמָתוֹ וְשִׁכְלוֹ מִשְׁכָּלִיּוֹת חִיצוֹנִיּוֹת
וּמִמַּחֲשָׁבוֹת זָרוֹת, וּמִכָּל שִׁכְן מִהַרְהוּרִים רָעִים. כִּי כָל הַפְּגָמִים וְכָל
הַחֲטָאִים וְהָעוֹנוֹת כָּלָם בָּאִים מִפְּגַם הַמַּחֲשָׁבָה, שֶׁאֵינּוּ נִזְהָר
לְשַׁמְרָהּ כָּרְאוּי שֶׁלֹּא תֵצֵא חוּץ מִגְּבוּל הַקֹּדֶשׁ. וְכִשְׁנִזְהָר וְשׁוֹמֵר
הַמַּחֲשָׁבָה הַיָּטִב שֶׁהִיא הַחֲכָמָה שְׁבַמָּה, זֶהוּ עֵקֶר תִּקּוּנוֹ וְתִשׁוּבָתוֹ
(עֵינֵן דַּעַת כַּה כּו כּו; לִיקוּ"מ לַה).

יח עֵקֶר הַתִּשׁוּבָה תְּלוּי בְּלֵב, הֵינּוּ בְּמַחֲשָׁבָה שֶׁבִּלְב שִׁיתְגַּבֵּר לְבָרַח
מִמַּחֲשָׁבוֹת רָעוֹת וּלְחַשֵּׁב בְּכָל עֵת מַחֲשָׁבוֹת טוֹבוֹת לְשׁוֹם אֵל לְבוֹ

הַיֵּטֵב מַה יִּהְיֶה תִּכְלִיתוֹ וְסוּפוֹ וְכוּ'. וְלַחֲשֹׁב עֲצוֹת וְתַחְבּוּלוֹת אִיךָ יִזְכֶּה לָשׁוּב אֶל ה', וְעַל-יְדֵי זֶה יִזְכֶּה לְהַגִּיעַ וּלְהַשִּׁיג אֲוֵרֵיתָא דְעַתִּיקָא סְתִימָאָה, הֵינּוּ סְתָרֵי פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה שְׁזָהוּ עֵקֶר שְׁעֵשׂוּעַ עוֹלָם הַבָּא (ליקו"מ מט).

יט תְּשִׁירֵי וְנִסָּן הֵם יָמֵי תְּשׁוּבָה בְּיוֹתֵר, כִּי בְּנִסָּן עֲתִידִין לִיגְאָל, וְאִין הַגְּאָלָה אֶלָּא עַל-יְדֵי תְּשׁוּבָה (שם).

כ צָרִיךְ לְהִיזוֹת כְּגִבּוֹר לָרוּץ אַרְחָה, כִּי אֲפִלוּ כְּשִׁזְזוּכָה לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה וּלְתַקֵּן מַה שְּׁקָלְקַל, עֲדִין צָרִיךְ לְמַלְאוֹת הָעֲבוּדָה שְׁהִיָּה יָכוֹל לַעֲשׂוֹת בְּזִמְנָן שְׁהִיָּה נְזוּף לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. עַל-כֵּן צָרִיךְ לָרוּץ הַיֵּטֵב לְהִזְדַּרֵּז הַרְבֵּה בְּעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כִּדֵּי שְׁיֻכַּל לְמַלְאוֹת חֶסְרוֹן הָעֲבוּדָה שְׁהִיָּה יָכוֹל לַעֲבֹד בְּיָמֵי קְלָקוּלוֹ (שם).

סֵדֶר סְפִירוֹתֵי מַעֲשֵׂי־טוֹת הַיּוֹמִיּוֹת:

וּלְהַבִּין זֶה כִּי יְדוּעַ שְׁהָעוֹלָם הַגִּשְׁמִי הַזֶּה הוּא רַק נִקְדַּת הַמְּרָכָז בְּתוֹךְ הַגְּלָגְלִים, כְּמִבְּאֵר לְבַעֲלֵי תְּכוּנָה וּמְכַל שְׁכָן נֶגֶד עוֹלָמוֹת עֲלִיוֹנִים בּוֹדְאֵי אֵינָה נַחֲשֶׁבֶת כָּל הָאָרֶץ יוֹתֵר מִנְּקֻדָּה וַיְדוּעַ שְׁכַל הַקּוּיִם שְׁתַּמְשֵׁךְ מִנְּקֻדַּת הַמְּרָכָז, הֵנָּה הֵם אֲצֵל הַנְּקֻדָּה סְמוּכִים כָּל הַקּוּיִם זֶה לָזֶה וְכָל מַה שְׁמַתְרַחֲקִים מִהַנְּקֻדָּה-הֵם מַתְרַחֲקִים זֶה מִזֶּה יוֹתֵר וְכֵן כְּשִׁיתְרַחֲקוּ הַקּוּיִם הַרְבֵּה מְאֹד מִהַנְּקֻדָּה, יִתְרַחֲקוּ גַם-כֵּן הַקּוּיִם זֶה מִזֶּה מְאֹד, אֵף שְׁלִמְטָה אֲצֵל הַנְּקֻדָּה הֵם סְמוּכִים זֶה לָזֶה כְּזֶה:

נִמְצָא, אִם יִשְׁעַר בְּדַעְתּוֹ קוּיִם נִמְשָׁכִים מִהָאָרֶץ הַתַּחְתּוֹנָה, אֲפִלוּ רַק עַד הַגְּלָגְלִים נִמְצָא אֲפִלוּ אִם אֵינּוּ הוֹלֵךְ מִמְּקוֹמוֹ, רַק כְּמִלָּא חֲחוּט, אֵף-עַל-פִּי-כֵן בְּמָקוֹם הַגְּלָגְלִים נִתְרַחַק מִמְּקוֹם שְׁהִיָּה נֶגֶד רֹאשׁוֹ תַּחֲלָה, נִתְרַחַק עֲתָה כְּמָה וְכְמָה אֲלָפִים פָּרְסָאוֹת לְפִי עֶרְךָ גִּדְלֵי הַגְּלָגְלֵי הָעֲלִיּוֹן נֶגֶד הָאָרֶץ הַתַּחְתּוֹנָה כִּי יְדוּעַ כִּי שָׁם קְבוּעִים

זֶה הַחֹק הַגָּדוֹל וְכֵן יֵעָבֹר

ה'רנב - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

כּוֹכְבִים אֵין מִסְפָּר, וְכֹל כּוֹכֵב הוּא בְּעֶרְךָ גָּדֹל זֶה הָעוֹלָם וְיוֹתֵר מִכָּל שָׁכֵן וְכֹל שָׁכֵן כְּשִׁישְׁעֵר בְּדַעְתּוֹ הַקּוֹיִם נִמְשָׁכִים עַד עוֹלָמוֹת עֲלִיוֹנִים, אֲשֶׁר כָּל הַגְּלִגְלִים נִגְדָּם אֵינָם נִחְשָׁבִים כְּלוּם נִמְצָא שְׂאִין שְׁעוֹר לְהִרְחוֹק שְׁנֵת־רַחֵק שָׁם בְּעוֹלָמוֹת עֲלִיוֹנִים, עַל יְדֵי הִרְחוֹק כָּל שְׂהוּא, אֲפִלוּ פְּחוֹת מַחוּט הַשְּׁעָרָה שְׁנֵת־רַחֵק וְהִלְךְ מִמָּקוֹם שְׂהִיָּה בַּתְּחִלָּה כִּי אֵף שְׂבָכָאן בְּהָאָרֶץ הַתְּחִתּוֹנָה לֹא נִתְרַחֵק, וְהִלְךְ רַק פְּחוֹת מַחוּט הַשְּׁעָרָה, שְׂבַעֲיָנִיו לֹא נִתְרַחֵק כְּלוּם כִּי זֶה אֵי אֲפִשְׁר לְשַׁעֵר, רַק הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ עִם כָּל זֶה, שָׁם בְּעוֹלָמוֹת עֲלִיוֹנִים נִתְרַחֵק כְּמָה וְכְמָה אֲלָפִים עוֹלָמוֹת וּפְרָסָאוֹת מִכָּל שָׁכֵן וְכֹל שָׁכֵן כְּשִׂאָדָם הוֹלֵךְ פְּרָסָה אִו כְּמָה פְּרָסָאוֹת בְּעַבּוֹדַת הַשֵּׁם עֵין לֹא רָאָתָה וְכוּ' דַּע שְׂיֵשׁ שְׁנֵי מִיָּנִי פְּלָטִין, וְשְׁנֵי הַפְּלָטִין דּוּמִין זֶה לְזֶה בְּאֶחָד דָּר בּוּ מְלָךְ, וּבְהַשְׁנֵי דָר עֶבֶד וּבּוֹדָאֵי, בְּאַמַּת הוּא חֲלוֹק גָּדוֹל בֵּין הַפְּלָטִין שֶׁל מְלָךְ לְפְלָטִין שֶׁל עֶבֶד רַק אֵף עַל פִּי כּוֹ, אֲפִשְׁר לְטַעוֹת בִּינִיָּהֶם כִּי יֵשׁ קָשֶׁר שְׂמֵתִק־שְׁרִין הַרְבֵּה נִפְשׁוֹת, עַד שְׁנַעֲשֵׂה מֵהֶם בֵּית וּפְלָטִין כִּי מֵתִק־שְׁרִין אֶחָד בְּאֶחָד וְאֶחָד בְּאֶחָד עַד שְׁנַעֲשֵׂה מֵהֶם יְסוֹד וְאַחֲרֵי־כֵן נַעֲשֵׂה אֶחָד, עַד שְׁנַבְנֶה מֵהֶם בֵּית וּמְדוֹר וְזֶה הַמְדוֹר הוּא מְדוֹר לְאַמַּת וּכְשִׁצְרִיכִין לְבַקֵּשׁ אַמַּת מוֹצְאֵין שָׁם בְּאוֹתוֹ הַמְדוֹר הֵינּוּ, בְּתוֹךְ הַקָּשֶׁר שֶׁל הַנְּפִשׁוֹת הַנִּ"ל, שְׂמֵהֶם נַעֲשֵׂה מְדוֹר לְהַאֲמַת כַּנִּ"ל.

סֵדֶר שְׁלֵחוֹ עֲרוּךְ הַיּוֹמִינִי:

סימן תרעט (א) בערב שבת מדליקין נר חנוכה תחלה ואחר כך נר שבת: הגה ומברך עליהם כמו בחול אע"פ שמדליקין בעוד היום גדול (ת"ה סימן ק"ב):

סימן תרפ (א) בליל שבת צריך ליתן שום דבר לחוץ בין הנרות לפתח בשביל הרוח שלא יכבה הנרות

כשפותח את הדלת: (ז) בערב שבת אסור לקבוע הנרות בדלת עצמה אחורי הדלת ויש מי שמתיר (ועיין לעיל סימן רע"ז סעיף א'):

סימן תרפא (ח) במוצ"ש אין מבדילין חנוכה שאין נהנים לאורו ואין מברכין על הנר עד שיאורו לאורו:

(ז) מדליקין נר חנוכה בבית הכנסת קודם ההבדלה: הגה וכ"ש בבית שמדליק ואח"כ מבדיל שהרי כבר הבדיל בבית הכנסת:

סימן תרפב (ח) כל ח' ימי חנוכה אומר על הנסים בברכת המזון בברכת הארץ ובתפלה בברכת מודים

ואם לא אמר אין מחזירין אותו (ועיין לעיל סימן רצ"ד סעיף ד' וה') ומיהו אם נזכר באותה ברכה כל זמן שלא הזכיר את השם אפילו נזכר בין אתה להשם חוזר: הגה י"א כששכח על הנסים בברכת המזון כשמגיע להרחמן יאמר הרחמן יעשה לנו נסים ונפלאות כשם שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה בימי מתתיהו כו' (כל בו וכבר נתבאר סימן קפ"ז ס"ד): **(ז) גם במוסף של שבת ושל ר"ח צריך להזכיר של חנוכה אע"פ שאין מוסף בחנוכה: (ג) אין אומרים כשם שעשית וכו' אלא מסיים ועשית עמהם נסים וגבורות בימים ההם בעת הזאת ויש אומרים שאומרים אותו:**

סימן תרפג (ח) כל שמונת ימי חנוכה גומרין את החלל: הגה וכל שמונת ימי חנוכה א"א תחנון וצו"צ ולמנצח וצדוק

הדין גם בערב חנוכה במנחה ועיין לעיל סימן קל"א (מהרי"ל ומנהגים):

סימן תרפד (ח) קורין בקרבנות הנשיאים שבפרשת נשא שלשה בכל יום ומתחילין בברכת כהנים ויש

אומרים שמתחילין ביום כלות משה (טור) (וכן אנו נוהגין) וקורא אותו עם כהן ולוי וישראל קורא ביום הראשון. (ויש אומרים שהכהן קורא כל אותה הפרשה עד ביום הראשון והלוי והישראל קורין ביום הראשון) (מנהגים) (וכן נוהגין).

בְּתוֹרַתְךָ הִקְדוּשָׁה יוֹמָם וְלַיְלָה, בְּקִשְׁר אַמִּיץ וְחֶזֶק וּבְדַבְּקוֹת נִפְלְאוֹ,
בְּאַפֵּן שִׁיְהִיָּה נִמְשָׁךְ וְנִתְפָּם אֱלֹהוֹתֶיךָ לְתוֹךְ מַחֲנוֹ וְשִׁכְלֵנוּ בְּקִדְשָׁה
וּבְטַהֲרָה גְדוּלָה, בְּאַמָּת בְּאַמוֹנָה בְּאַיְמָה וּיְרָאָה וּרְתִת וְזִיעַ, וּיְקִיָּם
בִּי מִקְרָא שְׂכָתוֹב: "אַחֲזִיתִיו וְלֹא אֶרְפְּנוּ":